

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci obžalovaného **Ing. Z. N. a spol.**, pre obzvlášť závažný zločin podvodu formou spolupáchateľstva v štádiu pokusu podľa § 20 k § 14 ods. 1 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., na neverejnom zasadnutí v Bratislave 28. februára 2012 o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu zo 17. januára 2012, sp. zn. BB - 3 T 14/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného Ing. Z. N. s a
z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením senát Špecializovaného trestného súdu podľa § 79 ods. 3 Tr. por. zamietol žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby. Učinil tak po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku na hlavnom pojednávaní, proti ktorému obžalovaný N. podal odvolanie, rovnako ako sťažnosť proti preskúvanému uzneseniu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby.

Sťažnosť písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Vecne v jej obsahu spája pominutie väzobných dôvodov s odvolaním proti výroku rozsudku o svojej vine. S jej uznaním súdom prvého stupňa nesúhlasí a má za to, že pre nedostatok subjektívnej stránky nemôže byť skutok, ktorý je predmetom konania, trestným činom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) preskúmal vec v rozsahu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Špecializovaný trestný súd postupoval v súlade so zákonom ako z hľadiska postupu pri rozhodovaní o predmetnej žiadosti, tak aj pokiaľ ide o vecné posúdenie ďalšej dôvodnosti trvania väzby. Svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil, a to aj z hľadiska chronológie zistení relevantných okolností v konaní.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky, k tým najvyšší súd uvádza:

Primárne je potrebné konštatovať, že dôvodnosť samotného vzatia do väzby, ku ktorému došlo ešte v prípravnom konaní, najvyšší súd nepreskúmaval.

V rámci konania o sťažnosti proti napadnutému uzneseniu skúma, či dôvody útekovej a preventívnej väzby naďalej trvajú.

Prvotným predpokladom existencie týchto dôvodov je pretrvávanie podozrenia zo spáchania trestnej činnosti, ktorá je predmetom konania.

V tomto smere je situácia v odvolacom konaní (už prebiehajúcim po predložení veci aj v zmysle odvolania proti dotknutému rozsudku súdu prvého stupňa najvyššiemu súdu), špecifická. Aj keď najvyšší súd pri rozhodovaní o sťažnosti proti napadnutému uzneseniu v zásade hodnotí, či podozrenie zo spáchania predmetného činu (činov) pretrváva, nemôže zároveň v pozícii odvolacieho súdu prejudikovať svoje rozhodnutie o odvolaní proti dotknutému rozsudku, teda v merite veci (z hľadiska rozhodnutia o vine v trestnom konaní).

Preto sa najvyšší súd obmedzil na konštatovanie súvisiace s už vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom súdu prvého stupňa, že podozrenie v intenciách jeho výroku je dané, a to aj vo svetle dôkazov, vykonaných na hlavnom pojednávaní (ako na ne poukazuje súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku). Či je toto podozrenie postačujúce na právoplatné uznanie viny, bude predmetom rozhodovania o odvolaní obžalovaného, o ktorom bude odvolací súd v dotknutej väzobnej veci rozhodovať prednostne a urýchlene (§ 2 ods. 6 Tr. por.).

Na to potom nadväzuje danosť väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Tr. por.

Ak bol dôvod útekovej väzby daný v skoršom štádiu konania, vyhlásením odsudzujúceho rozsudku nemá ako pominúť. Naopak, reálnou, resp. výraznejšou než predtým sa stala hrozba vysokého trestu, za aký je neprávoplatne uložený trest odňatia slobody v trvaní desať a pol roka potrebné považovať. Na tom nemôžu osobné a rodinné pomery obžalovaného nič zmeniť.

Podозrenie zo spáchania trestnej činnosti v rozsahu neprávoplatného odsudzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa nemôže ani oslabiť obavu z pokračovania v páchaní trestnej činnosti, v predchádzajúcom priebehu konania konštatovanú ako vecne tak i inštančne príslušným súdom. Táto okolnosť opäť neprejudikuje rozhodnutie odvolacieho súdu o vine (preto sa ani tento súd v rámci rozhodovania o preskúmvanej sťažnosti bližšie nezaobrá hodnotením dôkazov), ale záver o pretrvávaní dôvodov preventívnej väzby pramení z vecnej logiky štádií priebehu trestného konania, v ktorom súd prvého stupňa dospel k rozhodnutiu o vine obžalovaného z obzvlášť závažného zločinu a k uloženiu vysokého trestu.

Na základe uvedeného najvyšší súd výrokom tohto uznesenia zamietol sťažnosť obvineného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 28. februára 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Libor Duľa

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Janošíková